

Sygn. akt II Cz 3162/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Zgud (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Lucyna Rajchel SO Anna Koźlińska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2020 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Fundacji (...) w Z. działającej na rzecz Z. S.

przeciwko U. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 28 października 2019 roku, sygn. akt I C 1746/19

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Lucyna Rajchel SSO Zbigniew Zgud SSO Anna Koźlińska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 października 2019 roku Sąd Rejonowy w Chrzanowie w punkcie 1 stwierdził swą niewłaściwość, zaś w punkcie 2 sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, V Wydział Gospodarczy.

W uzasadnieniu wskazano, iż zakres kompetencji sądu gospodarczego określają przepisy art. 1 i 2 ustawy z dnia 24 maja 1989 roku o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U. Nr 33, poz. 175 z późn. zm.). Jak wynika zaś z literalnej wykładni zacytowanego przez Sąd Rejonowy przepisu art. 2 ust. 2 pkt 8 powołanej ustawy kognicja sądów gospodarczych obejmuje także sprawy w zakresie postępowania dotyczącego pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego opartego na prawomocnym orzeczeniu sądu gospodarczego. Wskazano także, iż z dniem 31 marca 2011 roku został zniesiony Wydział Gospodarczy Sądu Rejonowego w Chrzanowie, a sprawy z obszaru jego właściwości zostały przekazane Sądowi Rejonowemu dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie – Wydziałowi V Gospodarczemu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła strona powodowa, zaskarżając je w całości i wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie sprawie dalszego biegu oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Podniesiono, iż z dniem 7 listopada 2019 roku ustawa z dnia 24 maja 1989 roku o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych utraciła moc. Z uwagi na to w ocenie strony powodowej stał się ponownie aktualny pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt V CSK 199/10, zgodnie z którym sprawy ze stosunków cywilnych toczące się pomiędzy przedsiębiorcami po zakończeniu postępowania rozpoznawczego i po wszczęciu egzekucji, nie są sprawami gospodarczymi, a zatem również sprawa między przedsiębiorcami o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w oparciu o art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. nie jest sprawą gospodarczą. Wskazano także na okoliczność, iż strona powodowa wiosła pozew w imieniu i na rzecz spadkobiercy przedsiębiorcy i stosownie do tezy zawartej w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2010 roku w sprawie IV CSK 391/09 niniejsza sprawa nie ma charakteru sprawy gospodarczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Rację ma strona powodowa, że zgodnie z art. 16 ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 4 lipca 2019 roku (Dz.U. z 2019 roku poz. 1469) ustawa z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych została uchylona z dniem 7 listopada 2019 roku. Nie oznacza to jednak że zaskarżone postanowienie jest wadliwe. Po pierwsze, zgodnie z obecnie obowiązującym art. 458⁽²⁾ § 1 pkt 12 k.p.c. jest sprawą gospodarczą sprawa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego opartego na prawomocnym orzeczeniu sądu gospodarczego. Jednocześnie nie utraciło mocy wydane na podstawie art. 20 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 427, z późn. zm.) Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie przekazania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów okręgowych i sądów rejonowych. Zgodnie z § 2 pkt 15 lit. a tego Rozporządzenia przekazuje się rozpoznawanie spraw gospodarczych w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Krakowie - Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie sprawy gospodarcze z obszaru właściwości sądów rejonowych: w Chrzanowie, dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie, dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie, dla Krakowa-Podgórze w Krakowie, w Miechowie, Myślenicach, Olkuszu, Oświęcimiu, Suchej Beskidzkiej, Wadowicach i Wieliczce. W konsekwencji, również na podstawie obowiązujących obecnie przepisów rozpoznanie sprawy winno nastąpić przez Sąd Rejonowy dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie.

Niezależnie od powyższego za takim rozstrzygnięciem przemawiają art. 9 ust. 1 i art. 10 ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 4 lipca 2019 roku (Dz.U. z 2019 roku poz. 1469). Zgodnie z tym pierwszym przepisem w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy zachowują moc czynności dokonane zgodnie z przepisami, w brzmieniu dotychczasowym. Z kolei art. 10 cyt. ustawy stanowi, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 (Kodeks postępowania cywilnego) i art. 3 (Prawo o ustroju sądów powszechnych) podlegałyby rozpoznaniu w postępowaniu w sprawach gospodarczych właściwy do ich rozpoznania pozostaje sąd właściwy według przepisów dotychczasowych. Pozew w niniejszej sprawie został złożony 18 października 2019 roku, a więc przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, co przesądza o zastosowaniu dla celów ustalenia właściwości sądu przepisów dotychczasowych, tj. przepisów ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych, mimo jej uchylenia ustawą nowelizującą. Stosownie do treści art. 2 ust. 1 i 2 pkt 8 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej (ust. 1) oraz m.in. sprawy o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego opartego na prawomocnym lub podlegającym natychmiastowemu wykonaniu orzeczeniu sądu gospodarczego albo ugodzie zawartej przed tym sądem, jak również innego tytułu wykonawczego obejmującego roszczenie, które, gdyby było rozpoznawane przez sąd, należałoby do właściwości sądów gospodarczych (ust. 2). Sprawie można przypisać charakter sprawy gospodarczej wtedy, gdy zostają spełnione kumulatywnie wszystkie trzy przesłanki wynikające z art. 2 ust. 1 ustawy lub gdy sprawa należy do

jednej z kategorii wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych. Artykuł 2 ust. 2 wymienia katalog spraw, które z mocy tego przepisu stanowią sprawy gospodarcze sensu largo, choćby nie spełniały wymagań określonych w art. 2 ust. 1, w szczególności kryterium stosunku cywilnoprawnego (por. S. Włodyka, Ustawa o rozpoznawaniu..., s. 16; J. Sztombka, Rozstrzyganie..., s. 53; Z. Świeboda, Pojęcie..., s. 33; R. Flejszar, Przedsiębiorca..., s. 132-133; J. Mokry, Pojęcie..., s. 58-69; J.P. Naworski, Glosa..., s. 56). Świadczy o tym brzmienie przepisu i użycie wyrazu „ponadto” (por. Z. Świeboda, Pojęcie..., s. 33; S. Włodyka, Ustawa o rozpoznawaniu..., s. 19).

Argumenty zażalenia dotyczące braku przymiotu przedsiębiorcy po stronie Z. S. nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia. Miałyby znaczenie jedynie wtedy, kiedy właściwość sądu gospodarczego wynikałaby z definicji sprawy gospodarczej w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych. Podstawą właściwości sądu gospodarczego jest jednak art. 2 ust. 2 pkt 8 powołanej ustawy. W przypadku pozbawienia wykonalności tytułu egzekucyjnego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty wydanego przez gospodarczy nie ma znaczenia to, czy strona posiada przymiot przedsiębiorcy. Decydujące dla zakwalifikowania sprawy jako gospodarczej jest w tym wypadku kryterium przedmiotowe, a to zostało spełnione.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Lucyna Rajchel SSO Zbigniew Zgud SSO Anna Koźlińska